

ДОБРИ ЖОТЕВ ПТИЧИ ХОР

chitanka.info

ВРАБЕЦ

*Казват, че не съм красив,
че съм рошав и свадлив,
че не съм добър певец,
нито пък голям храбрец.*

*Може да е вярно туй;
но, момченце, ти ме чуй! —
Август мине ли по нас,
ненастанал още мраз,
разни птици хубавци
и прославени певци
през реки и планини
бягат в топлите страни.
А пък аз и в пек, и студ,
необлечен, необут,
все стоя си, всеки знай,
в моя хубав роден край.*

*Нека да не съм красив,
да съм рошав и свадлив,
нека да не съм певец,
аз съм патриот-врабец!*

ПАПАГАЛ

*Вред по птичата държава
мене всеки ме познава —
чужди думи аз повтарях
и така си разговарях.*

*Но за тая занимавка
взеха ме на подигравка —
бил съм чужди думи крал,
бил съм глупав папагал!
Никак не ми беше леко
и от яд веднъж си рекох:
„Папагале, вземай книги
и набързо прочети ги!“*

*Взех и четох без умора
думите на умни хора.
Четох, четох и накрай
ги запомних, то се знай!
Тия думи заповтарях
и така си разговарях.
Думите пак чужди бяха,
но за тях не ми се смяха!*

*Не, напротив — оттогава
все нараства мойта слава —
бил съм много поумнял,
бил съм учен папагал!*

ПАУН

*Колко жалко, колко жалко —
рекли, че съм самохвалко!
Кой голям лъжец можа
да скрои такваз лъжа?*

*Но за тая зла обида
аз реших и ще отида
зад реки и зад блата
чак на края на света.
Ще отида и тогава
всеки тук ще съжалява,
ще ме вика с много скръб:
„О, ела, Пауне скъп!
О, ела, Паунче мило,
с твойто прелестно ветрило,
с твойте гиздави крилца
и коронка от перца!“
Ще се върна тук, а всички
някакви си прости птички,
ще признаят, че в света
аз съм пръв по красота?*

*Колко жалко, колко жалко
рекли, че съм самохвалко!...*

ГУГУТКА

*Ум ли нямат във главата
всички хора по земята
от мънички до голями,
та харесват песента ми?*

*Щом запея, те замират,
слушат ме и не разбират,
че е мойта песен лесна
и съвсем неинтересна.
Питах славея на края:
„Я кажи ми да узная
хората какво ги мами,
та харесват песента ми?“*

*Славейко се пообърна
и накратко ми отвърна:
„За това, че ти умееш
от сърце да пееш.“*

КУКУВИЦА

*Куку, куку — не отричам,
само себе си обичам.
Гледам мен да ми е леко,
топличко, удобно, меко...*

*Не обичам, и децата —
тайно снасям си яйцата
да ги мъти в храсталака
глупавата така сврака.
Куку, куку — не отричам,
само себе си обичам.
Но пред другите хитрувам,
на прекрасна се преструвам!
Нека всички да запомнят,
че съм нежна, че съм скромна,
че съм честна и умница,
че обичам всяка птица!*

*За да мислят, че в гората,
съм от всички най-добрата,
аз дори се осмелявам
пролетта да възвестявам!...*

ОРЕЛ

*Сто кокошки качулати,
качулати, глуповати
се превиваха от смях,
че не мога като тях
да прелитам над огради
между ниски стари сгради,
над градинки и лехи,
край прозорци и стрехи!
Рекох: „Мога, но крилата
носят ме към небесата,
а светът, видян оттам,
е прекрасен и голям!“
Сто кокошки качулати,
качулати, глуповати
пак превиха се от смях,
че не мога като тях...
Литнах над поля и друми
и на себе си продумах:*

*„Виж кокоши ум незрел,
смеят се, че съм орел!“*

ЧУЧУЛИГА

*Щом зажари жарко лято
и се люшнат ниви-злато,
с кръшни песни във сърцето
аз излитам към небето.*

*Пея, пея и се вдигам,
облаците бели стигам
и сама сред висините
се здрависвам със орлите.
А пък те край мен се реят,
добродушно ми се смеят:
„Пустата му чучулига,
с тез крилца къде се вдига!“*

*Аз тогава им отвъръщам:
„Хей, орли, орли могъци,
песента ми е крилата,
тя ме вдига в небесата!“*

СВРАКА

*Ча-ча, ча-ча, ча-ка, ча-ка,
запомнете — аз съм сврака,
шарена, умница, ловка,
със дебела, яка човка!*

*Ча-ча, ча-ча, ча-ка, ча-ка,
запомнете — аз съм сврака!
Оглушахте ли бе, хора,
цяла сутрин ви говоря!
Ча-ча, ча-ча, ча-ка, ча-ка,
запомнете — аз съм сврака!
Ох, дошло ми е до гуша,
никой вече ме не слуша!*

*Иде ми да онемея!
Иде ми... ама не смея,
че без мойто ча-ка, ча-ка,
ще забравят, че съм сврака!*

КАНАРЧЕ

*За това, че аз умея
волни песнички да пея,
мене хората до днес
ме заключват във кафез.*

*Дават ми вода, трошици,
вардят ме от хищни птици,
но кафеза ме мори,
дайте ми поля, гори!
Блъскам се в кафеза бясно,
ту наляво, ту надясно,
а заспя ли, и насън
все сънувам, че съм вън!*

*Хората са интересни:
„Пей ни, казват, волни песни!“
Да, но кой е пял до днес
волни песни във кафез?!...*

ПРИЛЕП

*Все се чудя и се мая
и какво съм сам не зная.*

*Птиците ме пъдят: „Бягай,
с нас да си не ти приляга —
нямаш клюн, пера на птица,
мязаш малко на къртица,
не, на мишка по приличаш,
беж със мишките да тичаш!“*

*Мишките ме пъдят: „Бягай,
с нас да си не ти приляга —
с тез крила си като бухал,
като врана, като чухал,
беж, защо при нас стоиш?
С птиците да си летиш!“*

*Лошо е да си, дечица,
ни животно, нито птица!*

ЧУХАЛ

*Мръкне ли се над земята
и потъне в сън гората,
аз наострям своя слух
и извиквам ясно: „Чуух!“*

*Но животни, птици, хора
спят след дневната умора
и не чуват как навън
месецът звъни — звън, звън!
Мрак сгъсти се над земята
сам-самичък в тишината,
все изострям своя слух
и отново викам: „Чуух!“
Но животни, птици, хора
спят след дневната умора
и не чуват как за миг
тихото надава вик!
Нощ преваля — аз будувам
и какво ли недочувам —
всеки камък, чука, храст
имат свой различен глас.*

*Но животни, птици, хора
спят след дневната умора
и до сънния им слух
стига само мойто: „Чуух!“*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.